

HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

23 juny 2013

48a Peregrinació de l'Esperança. Si Déu vol, el dimarts dia 25 de juny comença el pelegrinatge a Lourdes amb malalts i discapacitats, i s'acabarà el dia 29 de juny.

Unes 800 persones, entre malalts, *brancardiers*, infermeres, familiars, pelegrins, preveres i un servidor celebrarem la quaranta-vuitena peregrinació al santuari de la Mare del malalts, de la Reina de la salut, la Mare de Déu de Lourdes.

Fixeu-vos en el nom "Peregrinació de l'Esperança". És del tot significatiu perquè hi anem amb l'esperança de la guarició del cos i de l'Esperit. Estic convençut que, a cada pelegrinatge, els participants també s'han sentit guarits, potser no de les totes les malalties corporals, però sí d'alguns d'aquells "mals esperits" que fan molt de mal a la persona i als qui hi conviuen.

Recordeu que Jesús guaria alguns malalts de malalties del cos, però també guaria dels "mals esperits": perdonava. Això significa que guaria del pitjor mal, que és el pecat.

També m'agrada que s'anomeni "de l'esperança" per la quantitat de nois i noies que hi participaran com a *brancardiers* i infermeres. Tenir experiència al costat d'un malalt que afronta amb serenor, amb fe i amb un cert bon humor la seva malaltia els ajudarà en la seva vida molt més que les lliçons o discursos sobre valors. És molt important el testimoniatge dels malalts. Jo cada any visc que són ells els qui m'evangelitzen, els qui m'ensenyen com viure l'Evangeli des de situacions molt difícils.

Alhora, contemplar com les persones que fa anys participen del pelegrinatge servint els malalts de moltes maneres fins a l'esgotament et retorna la confiança en la gent i t'ajuda a valorar el nucli més ferm de bondat de cadascú, malgrat altres aparences.

Que els joves i els grans formem una família entorn de l'altar, de la imatge de la Mare, a les processons, durant l'estona de gresca... ajuda, i molt, a viure la fraternitat cristiana. Sempre tinc l'esperança que tots redescobrim el rostre de Crist en el rostre dels qui més sofreixen, però també el reconeixem present i actuant en les celebracions de l'Eucaristia, de la penitència i en altres actes de pregària.

Jo, personalment, aquest any, després de la delicada intervenció quirúrgica per la qual vaig passar, desitjo donar gràcies a Déu i a la Mare de Déu per la recuperació, però més que mai vull estar al costat dels malalts i dels qui els serveixen. Quan s'ha experimentat en pròpia carn el que significa la malaltia i les seves conseqüències en la vida, més a prop estàs de tots els qui, per un motiu o altre, sofreixen en el cos o en l'esperit.

Tanmateix, enguany, que és l'Any de la Fe, Lourdes ha de significar per a tots un agraïment i valoració de la fe rebuda en el baptisme, una comprensió més adequada de la fe que professem i una pregària perquè la Mare de Déu, la dona de la fe, ens l'augmenti.

Per això el lema del pelegrinatge és "Lourdes, una porta de la fe".

Certament que la fe és un do gratuït de Déu, però la nostra responsabilitat és fer-la créixer. Les celebracions, les pregàries, les activitats, els serveis, la fraternitat que viurem... segur que ens hi ajudaran.

A l'evangeli de Marc hi trobem un home que presenta el seu fill turmentat a Jesús: "Si hi pots fer res, compadeix-te de nosaltres, ajuda'ns! Jesús li respongué: —Em dius si puc fer-hi res... Tot és possible al qui creu. A l'instant el pare del noi exclamà: —Crec, però ajuda'm a tenir més fe".

Mare de Déu de Lourdes, en aquest pelegrinatge ajudeu-nos a tenir més fe.

Estigueu segurs que us tindrem presents a tots en la pregària i en el record.ç

Mons. Francesc Pardo
Bisbe de Girona